

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3050/2019
08.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Дарија Огњеновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство спољних послова, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради поништаја уговора и решења, утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3582/17 од 11.05.2018. године, у седици већа одржаној дана 08.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3582/17 од 11.05.2018. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби тужиле у односу на потврђујући део изреке.

Образложење

Делимичном пресудом Првог основног суда у Београду П1 1360714 од 13.06.2017. године (погрешно означеном као међупресуда), ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле АА из ... којим је тражила да суд утврди да су ништави и без правног дејства уговори о привремено-повременом вршењу послова ближе назначени у изреци пресуде, сви закључени између тужиле и тужене, као симуловани уговори, те да прикривају уговор о раду између тужиле и тужене Републике Србије – Министарство спољних послова Републике Србије – Амбасада Републике Србије у ..., као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд утврди да је тужила у радном односу код тужене на неодређено време са непуним радним временом, у непрекидном периоду од 18.02.2002. године. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да суд утврди да је тужили престао радни однос дана 30.05.2014. године код тужене Републике Србије – Министарство спољних послова – Амбасада Републике Србије у ... без правног основа. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд утврди да је ништав акт тужене насловљен као „отказ уговора о привременом ангажовању“ број ...-.../... од 30.05.2014. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3582/17 од 11.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиље и потврђена делимична пресуда, погрешно означена као међупресуда, Првог основног суда у Београду П1 1360/14 од 13.06.2017. године у ставу другом и четвртм изреке. Ставом другим изреке укинута је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке и у том делу је предмет враћен на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20), па је утврдио да је ревизија тужиље основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

У овој парници тужиља тражи да се утврди да су ништави и без правног дејстава уговори о привремено-повременом вршењу послова које је закључивала са туженом, као симуловани уговори, те да ти уговори прикривају уговор о раду између тужиље и тужене, да се утврди да је тужиља у радном односу код тужене на неодређено време са непуним радним временом у непрекидном периоду од 18.02.2002. године, да се утврди да је тужиљи престао радни однос дана 30.05.2014. године, да се утврди да је ништав акт тужене насловљен као отказ уговора о привременом ангажовању од 30.05.2014. године, као и накнаду штете због незаконитог отказа и пријаву на обавезно осигурање код РФ ПИО Републике Србије и уплату одговарајућег пореза и доприноса по основу радног односа. Првостепени суд је донео делимичну пресуду којом је одлучио о тужбеним захтевима за утврђење ништавости уговора о привремено -повременом вршењу послова и акта тужене од 30.05.2014. године, као и о тужбеном захтеву за утврђење да је тужиља у радном односу на неодређено време са непуним радним временом и да јој је престао радни однос дана 30.05.2014. године. Другостепени суд је потврдио првостепену пресуду у делу за утврђење да је тужиља у радном односу и да је ништав акт тужене од 30.05.2014. године, а укинуо у делу за утврђење да су ништави и без правног дејства наведени уговори као симуловани уговори, те да прикривају уговор о раду између тужиље и тужене и да је тужиљи престао радни однос дана 30.05.2014. године.

У конкретном случају ради се о конексним тужбеним захтевима који су постављени у једној тужби, јер они имају исти чињенични и правни основ. У таквом случају нема сметње да се о тужбеном захтеву одлучи делимичном пресудом, уколико се тужбени захтеви не искључују, па је првостепени суд могао да донесе делимичну пресуду у погледу утврђења ништавости уговора и наведеног акта тужене, као и у погледу утврђења да је тужиља у радном односу код тужене, те да јој престао радни однос дана 30.05.2014. године, а да о имовинско правном захтеву одлучи након правноснажности делимичне пресуде, с обзиром да од одлуке о захтевима којима је одлучено побијаном делимичном пресудом зависи одлука о имовинско правном захтеву тужиље. Међутим, тужбени захтеви о којима је првостепени суд одлучио

делимичном пресудом се искључују, јер су у конексној вези тако да се о свим тужбеним захтевима мора одлучити истовремено. Зато другостепени суд није могао да делимично потврди првостепену пресуду у делу који се односи на утврђење да је тужила у радном односу и да јој престао радни однос, а да укине првостепену пресуду у делу којим се тражи да су ништави и без правног дејстава уговори о привремено-повременом вршењу послова и да је ништав акт тужене – отказ уговора о привременом анагажовању од 30.05.2014. године.

Наиме, од одлуке да ли су спорни уговори о привремено-повременом вршењу послова ништави као симуловани уговори и да ли прикривају уговор о раду између тужиле и тужене зависи одлука о тужбеном захтеву у делу којим тужила тражи да се утврди да је у радном односу на неодређено време са непуним радним временом и да јој је престао радни однос дана 30.05.2014. године. Постојање правног интереса тужиле за утврђење ништавости наведених уговора и акта тужене се не може накнадно испитивати, одвојено од одлуке о тужбеном захтеву за утврђење да је тужила у радном односу код тужене и да јој престао радни однос, због тога што постављени тужбени захтеви искључују могућност делимичног одлучивања о појединим тужбеним захтевима, што је другостепени суд учинио потврђујући делимичну првостепену пресуду, а делимично је укидајући.

Управо због конесног карактера тужбених захтева о којима је одлучено првостепеном делимичном пресудом треба да се расправе сва спорна питања о тужбеним захтевима, па се у наводима ревизије основано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 194. став 2. и члана 346. ЗПП. Зато је Врховни касациони суд укинуо другостепену пресуду и предмет вратио другостепеном суду да поново одлучи о жалби тужиле у делу у коме је жалба одбијена.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити наведене недостатке, тако што ће поново одлучити о жалби тужиле у односу на став други и четврти изреке првостепене пресуде, имајући у виду конекситет тужбеног захтева о којима је првостепеном делимичном пресудом одлучено.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић